

ДЕТСКА СМЪРТ

“За да не скърбите, както и другите, които нямат надежда (1 Сол 4:13)”

Когато чувам за смъртта на някой млад човек, скърбя, но скърбя по човешки. Защото ако изследваме по-дълбоко нещата, ще видим, че колкото повече човек расте, толкова повече трябва да се подвизава, но и повече грехове трупа. Особено когато живее в света, колкото повече годините минават, вместо духовното му състояние да се подобри, той го влошава със своите грижи, с неправдите и т.н. Затова е по-изгодно за него, когато Бог го прибере млад.

-Отче, защо Бог допуска да умират толкова млади хора?

-Никой не е сключвал договор с Бога за това, кога ще умре. Бог взема всеки човек в най-подходящия момент от живота му по един специален начин, за да спаси душата му. Ако види, че някой ще стане по-добър, оставя го да живее. Ако види обаче, че ще стане по-лош, взема го, за да го спаси. Някои пък, които живеят греховно, но имат намерение и воля да правят добро, ги взема при Себе Си, преди да успеят да го извършат, понеже знае, че биха направили доброто веднага щом би им се удала тази възможност. Все едно че им казва: “Не се морете, достатъчно е доброто намерение, което имате”. Другиго избира и взема до Себе Си, понеже е много добър и защото раят има нужда от цветове.

Естествено на родителите и роднините им е трудно да разберат това. Гледаш, умира някое дете, взема го Христос като ангелче, а родителите плачат и ридаят вместо да се радват, защото откъде да знаят какъв човек би станал, когато порасне? Дали би могъл тогава да се спаси? Когато през 1924 година бягахме от Мала Азия с кораба, за да дойдем в Гърция, аз съм бил бебе. Корабът бил пълен с бежанци и както майка ми ме била увила в пелени, един моряк стъпил върху мен. Майка ми помислила, че съм умрял и започнала да плаче. Една наша съселянка разповила пелените и се уверила, че ми няма нищо. Ако тогава бях умрял, щях да отида в рай. Сега, когато съм толкова възрастен и съм вършил толкова духовни подвизи, не съм сигурен, че ще отида в рай.

Но смъртта на децата помага и на родителите. Трябва да знаят, че от онзи момент имат един молител за тях в рай. Когато умрат, децата им ще дойдат с хоругви до портите на рай, за да посрещнат техните души. Това не е малко нещо! На децата пък, които тук са страдали от някоя болест или някой недъг, Христос ще каже: “Елате в рай и си изберете най-хубавото място”. И тогава те ще Му кажат: “Тук е хубаво, Христос, но искаме и нашата майчица да бъде близо до нас”. И Христос ще ги послуша и по някакъв начин ще спаси и майката.

Автор: Св. Паисий Светогорец

Източник: За семейния живот – Слова, том 4